

מחנכים באמונה

דוד הדרי למד בישיבת בני עקיבא 'נתיב מאיר', בישיבת ההסדר מעלה אדומים, שירת בשיריון, באוניברסיטה העברית בירושלים תואר ראשון ושני במנהל עסקים עם התמחות בניהול אסטרטגי, שימש כסגן ראש עיריית ירושלים עיר הולדתו בה הוא גר עד היום, והתחזק בתיקים חשובים כמו הכספים, הקליטה, חברה ונוער, שימש כסמנכ"ל מוסדות 'אור תורה סטון' וכדירקטור במוזיאון מגדל דוד. אבל כשהוא מדבר על תפקידו זה 17 שנה, כמנכ"ל תנועה 'אמונה', הברק בעיניו מופיע ולגמרי נראה שהוא בשליחותו האמיתית. "יש בתפקיד הזה

את תנועת 'אמונה' שחוגגת בימים אלה כ-90 שנה להקמתה, מכיר רוב הציבור דרך 110 מעונות יום שהיא מפעילה בכל רחבי המדינה, ובכך מהווה הגוף השלישי בגודלו במדינה בתחום. בראיון חגיגי שמעניק דוד הדרי מנכ"ל התנועה מזה 17 שנה, הוא מרחיב את היריעה על שלל הפעילויות הנוספות של 'אמונה': מכללה אקדמית, בתי ספר, בתי ילדים, סניפים בארץ ובעולם, מרכזי טיפול, מכינה ומדרשות לבנות. היד עוד נטויה

מירי בן-דוד-ליוי

”אנחנו הגוף השלישי בגודלו במדינה שמפעיל מעונות יום לילדים מגיל 3 חודשים עד גיל 3 וזה לא כמו שזה נשמע. זה לא מתחיל ונגמר כבייביסיטר”

של ילדים שלנו שצמחו אצלנו בבתי הילדים. וכשהילדים מתחתנים לעיתים - אנחנו משפחת החתן או הכלה.”

”מעבר לתקציב המועבר מהמדינה אנו מקבלים עוד כ-160 מיליון שמשולמים על ידי המשתתפות בפעילות השוטפת ומהורים ונשאר לנו לגייס עוד 40 מיליון שח לשנה שזה לא סכום של מה בכך כדי לדאוג לתוספות ולפעילויות אשר אינן מתוקצבות על ידי המדינה - כדוגמת רישיון הנהיגה לילדי בתי הילדים, לטיפול אורתונטיה, לשיפוץ מבנים, לדאוג לבוגרים אחרי הצבא. לאקסטרות הללו אין תקציב מהמדינה.”

איך אתם מגייסים את הסכום הזה?

”אנחנו אופנים עולמות כדי שזה יקרה ומכתימים רגילים ברחבי הארץ והעולם. יש לנו סניפים בארצות הברית, בקנדה, באנגליה, בברזיל, באוסטרליה, בשווייץ ועוד ועוד. הם מגייסים עבורנו כספים בעיקר עבור אותם ילדים בסיכון ושיפור המסגרות שלהם.”

לפני כמה שנים, הגיעה צוללת מארגמניה לארץ והתקבלה בטקס מנוכר ומתוקשר. אחד מהקצינים שעמדו למעלה על הסיפון, התחיל את דרכו כילד בסיכון באחד מבתי הילדים של 'אמונה'. אנשי העמותה שהיו בקהל, הוילו דמעות. מדובר בילד שגדל אצלנו מגיל 9, עשה את כל המסלול בליווי של העמותה, יצא לצבא, קיבל לאורך כל הדרך את התמיכה, הקים משפחה וסגר עוד מעגל כשבתו הבכורה החליטה ממש לאחזונה לעשות אצלנו את השירות הלאומי שלה באחד מבתי הילדים.”

הדרי מצטט ולא לוקח לעצמו את הקרדיט על הנעשה בעמותה. "אילולא העשייה של כל אחת מהנשים באמונה, עד אחרונת העובדות, כל הפעילות של כולנו היתה יורדת לטמיון. אני מלא הערכה והוקרה לפעילות של מנהלות ומנהלי המוסדות שלנו, לכל המדריכים והמדריכות והעו"סיות בבתי הילדים, למורים והמורות בבתי הספר, המפקחות, המנהלות המבשלות והמטפלות במעונות ובמרכזי היעוץ למשפחה, מנהלות הסניפים בנות השירות הלאומי ורכוותיהן. כל אחד מהם בטוח שהוא 'אמונה'. 'אמונה' זה כולם ביחד ובה העוצמה שלנו.”

ילדים בסיכון או פתרונות אחרים של הרווחה. אבל בגלל גילם הרך המדינה משאירה אותם עדיין בבית ונותנים להם מענה לכל שעות הערות.”

מי שמכיר את הדרי ואת הפעילות שלו ביום יום, יודע שהוא משלב באופן מופלא בין העשייה האישית שלו - כמחנך, כמטפל, כגנבר ותקציב וגם מנהל - על כל המשתמע מכך. ייחודו הוא ביכולת המרשימה שלו ללהטט בין כל המשימות. "אנחנו משתדלים לפחות פעם בשבוע לצאת לשטח, להגיע לכל מקום ולראות מקרוב. העבודה שלי טומנת בחובה גם הרבה שתדלנות מול הרשויות שעוהרות לנו. אנחנו מול משרד הרווחה, החינוך, הכלכלה, אני מגיע לא מעט לכנסות כדי לפעול בעד הצעות חוק שמבקשות לשפר את מצבם של ילדים בסיכון, של ילדי הגיל הרך, של נשים במצוקה - עוד לא אמרנו מילה על המקלט שלנו לנשים.”

הדרי מציין את הגיבור שהוא מקבל בבית, מאשתו תמי, חמשת הילדים הנכדים "לפעמים אני עושה 'פילוטיס' על הנכדים", הוא צוחק. "למשל - מקראי להם סיפורים כדי להחליט איזה ספר ייבס לספריית פג'מה. ברור שיש מנהלות ומפקחות שמחליטות אבל אני גם אוהב לשלב חוות דעת. יש תקופות שבהן נכדים שלי נמצאים במעונות של אמונה. כיום, למשל, אחד הנכדים שלי לומד בעמק אמונה באפרת.”

מימדים עצומים של אמונה

אמונה מפעילה בארץ כ-175 מבנים שמתנוסס עליהם דגל אמונה. כשמתכנלים על הפריסה והמגוון של פעילות אמונה - מעבר למעונות, הרי שהממדים עצומים. יש לאמונה מכללה אקדמית, בתי ספר, בתי ילדים, סניפים בארץ ובעולם, מרכזי טיפול, מינה ומדרשות לבנות לפני שירות, שירות לאומי, אך עוד ארגון כל כך גדול, מגוון ופרוש על פני כל המדינה. יש עוד ארגונים גדולים אבל הם מתמקדים בתחום אחד בלבד.”

התנועה הפועלת כבר כמעט 90 שנה, וזתה בפרס ישראל ובהכרה לאומית. עם כל ההכרה, המדינה תומכת כלכלית בפעילות שלכם?

”מחצית מהתקציב משולמת על ידי המדינה שזה 200 מיליון שקל בשנה אבל הם ניתנים כסכסוד למשפחות צעירות ולמשפחות במצוקה. אמונה עושה הרבה מעבר לתקן ומועבר למתבקש על ידי המדינה. לדוגמה: בתי הילדים של אמונה - מוגדרים על ידי משרד הרווחה בבתי לילדים בסיכון אשר לפעמים אין להם הורים ומשפחה מורחבת. בית הילדים זה חוף המבטחים שלהם. אנחנו מלווים אותם עד הצבא ומבחינת המדינה, בשלב הזה נגמר 'המנדט' שלנו. ואין עוד תקצוב מעבר לגיל 18. אבל אין מצב שאנחנו נתנתק מהילד. אנחנו המשפחה שלו. אנחנו תומכים בו בצבא, אנחנו מבקרים אותו, אנחנו הגוף הזה שנמצא שם בשבילו, או איך נתנתק? גם אחרי הצבא - כשהוא רוצה ללמוד, כמו הורה טוב, אנחנו רוצים לעזור לו לממן את הלימודים כי אין מישהו אחר שיאמרו לו. אמונה לא מקבלת את התקציבים לזה והצ'קים שאני הכי אוהב לחתום עליהם אלו מלגות

את מה שמאז ומתמיד אהבתי לשלב - הצד העסקי, הכלכלי, הארגוני עם הפעילות למען הנשמה, הרוח, הצינונות, ההשפעה החברתית והחינוך ואני מודה לליאורה מינקה הי"ד הפורשת על הזכות הזו שנתנה לי להצטרף למשפחה המפוארת הזו.”

כמנכ"ל התנועה, הדרי אחראי על התפקוד היום יומי של התנועה, בפרטים הקטנים כגדולים. "התנועה תמיד ידעה עליות ומורדות וברוך ה' שהיה לי את הכוח, התבונה והסיוע מצד הגופים ההנהלה להצליח בתפקודי וכך הבאנו אותה לאן שהיא היום - תנועה חזקה ומבוססת. זהו תאגיד בגודל של משרד ממשלתי - הן מבחינת התקציב והן מבחינת ההשפעה. לא אגיד אם אומר שהיא התנועה הכי משמעותית וגדולה בצינונות הדתית.”

הדרי מרגיש שלא כולם מכירים את נועת 'אמונה' על שלל פעילויותיה. "זה דווקא מה שמדגיש את הגודל ואת העוצמה של התנועה. כל אחד מכיר את המעונות ובתי הילדים - 'יש לי שם ילד', 'יש לי שם נכד', 'עשיתי שם שירות', 'התנדבתי'. לא כולם יודעים שיש עוד פעילויות ענפות לתנועה ולכן אני גם אומר שיש לי את הזכות לתעל את הידע והיכולות שלי בניהול ובתקציב כך שבסוף זה יגיע בנפשו של ילדי ישראל, משפחות במצוקה, ילדים בסיכון וחשוב לא פחות בקידום של נשים בצינונות הדתית ובמדינת ישראל.”

כדי להמשיך את דרכו, הדרי מספק נתונים משימים במיוחד. "אני זה שחותר מדי חודש על תשלום משכורות של כ-3,000 עובדים ועובדות בכל רחבי הארץ. זה לגמרי עוצמתי ומסביר את סדרי הגודל עליהם מדובר. אני לא יושן בלילה כי צריך להשכורות תגיע אל כל אחת ואחד מהם וזהו אחריהם עוצמה. כל המאונים שלנו מפורסמים בשקיפות והמספרים ידועים. מדי חודש, בממוצע, המשכורות מסתכמות בכ-20 מיליון שקלים. זה יוצא בערך 240 מיליון שקלים בשנה שזה בהחלט משמעותי וזהו זכות גדולה ואחריות גדולה.”

הרבה יותר מבייביסיטר

קשה לפספס את נחת הפעילות העיקרי של 'אמונה', המפעילה 110 מעונות יום בכל רחבי המדינה. "אנחנו הגוף השלישי בגודלו במדינה שמפעיל מעונות יום לילדים מגיל 3 חודשים עד גיל 3 וזה לא כמו שזה נשמע. זה לא מתחיל ונגמר כבייביסיטר. לא כך אנחנו רואים את תפקידנו ולא כך רואות את תפקידן 2,000 עובדות שנמצאות שם. למרות שהגילאים רכים, תפקידנו הוא לחנך, לאהוב, לטפל, לחבק, לחייך. אנחנו מעודדים אותם לברך, להגיד שמע ישראל, מוחאים להם כפיים.”

”צריך המון סבלנות ועבודה סיופית”, הוא מפרגן למטפלות המסורות. "לד צריך להרגיש שהוא מגיע לבית, למשפחה, לחינוך של מטפלת ולא אל מקום מנוכר. המטפלת עובדת עם שישה תינוקות רכים ובו בזמן צריכה להעניק הכל לכולם. זהו שליחות לחנך את ילדי העתיד וזה גיל הקריטי שבו מלמדים את ילדינו את כל הבסיס. וכאן מדובר רק בנדיב קטן. לא הרבה יודעים שיש לאמונה גם 8 מעונות רב תכליתיים. מען שכזה פועל משבע בבווק עד שבע בערב. מדובר במסגרות לפעוטות בגיל שנתיים, שבגלל הסיכון בבתיים, אם היו גדולים יותר, בוודאי היו נשלחים למשפחות אומנה או למסגרות של

”אנחנו משתדלים לכחות פעם בשבוע לצאת לשטח, להגיע לכל מקום ולראות מקרוב. העבודה שלי טומנת בחובה גם הרבה שתדלנות מול הרשויות שעוזרות לנו”